

L'arrel

L'arrel: el contrapunt informatiu municipal de Vilafranca

Aquest mes de maig farà dos anys que vam entrar a formar part del consistori municipal. El resultat de la presentació de la nostra candidatura a les passades eleccions va ser molt positiu: obteníem 1.105 vots i aconseguíem un regidor. Durant aquests dos anys a l'Ajuntament de Vilafranca, seguint amb els compromisos del nostre programa electoral, hem realitzat un treball compromès i valent per avançar cap a un model de vila i de fer política municipal diferent; un model compromès amb el territori, amb la nostra identitat, amb les persones que integren el nostre municipi i amb la democràtització de la societat.

Amb aquest objectiu hem treballat i treballarem per aixecar un nou projecte polític des de la base social, des de la ciutadania i des del teixit associatiu de la nostra vila; en definitiva, des de l'ARREL. Totes i tots som i fem Vilafranca, i per tant, ple-gats hem de participar d'aquest projecte.

Així neix L'ARREL, un nou mitjà de difusió municipal, crític i compromès, que pretén, d'una banda, posar en evidència les deficiències de la política de l'equip de govern municipal i, de l'altra, explicar el projecte de l'esquerra independentista en el procés d'unitat popular.

L'equip de govern actual (PSC/IC-Verds i ERC) està construint un model de Vilafranca que està molt lluny dels criteris socials i polítics de la CUP, un model de ciutat assentat en un creixement urbanístic desmesurat, en la pèrdua de visió territorial i en la manca de planifi-

cació dels serveis a la població. És, en definitiva, un procés cap a una Vilafranca que ens assimila cada vegada més a l'àrea metropolitana de Barcelona, una ciutat saturada urbanísticament i depredadora del territori. Vilafranca sembla que ha de "pagar" els excessos de la saturació de la metròpoli, i l'actual equip de govern està disposat a assumir-ho sense posar-hi objeccions, participant d'aquest model que comporta el DESARRALAMENT creixent del nostre municipi i de la nostra comarca i que ens converteix en un nou barri de Barcelona, en un cul de sac.

Les dificultats per accedir a l'habitatge, la pèrdua progressiva de terreny no urbà, la degradació del nostre paisatge natural, la precarietat laboral, la deficiència en els serveis públics (cues a l'Hospital Comarcal i als serveis sanitaris en general), la saturació de la Biblioteca Municipal, els transports públics insuficients, la manca de compromís amb la nostra cultura i la nostra llengua, l'ampliació de l'escletxa entre les institucions municipals i els ciutadans/es... són alguns dels resultats de la gestió municipal d'un equip de govern més preocupat per les aparences i els partidismes, per les polítiques d'aparador i els vots, que per la qualitat de vida dels seus ciutadans/es.

L'actual gestió de l'equip de govern de Vilafranca no respon a les necessitats reals dels ciutadans i ciutadanes ni al model de vila que volem. Amb l'entrada d'ERC i IC-Verds a l'equip de govern, tenim més regidors amb sous més alts, però la dinàmica i la gestió és la mateixa. Els canvis de debò no arriben. És una gestió de nedar i guardar la roba, un procés de professionalització de la política.

Per això, us convidem a totes i tots a treballar en el projecte polític de la CUP de Vilafranca, un projecte que pretén créixer a partir de l'arrel del nostre poble, sense imposicions exteriors ni de partits ni assimilacions metropolitanes ... mantenint i dinamitzant la nostra identitat penedesenca, defensant la llibertat del nostre país i de la resta de països oprimits del món, el nostre dret a l'autodeterminació, defensant de veritat la nostra llengua i la nostra cultura, els nostres pagesos, el nostre paisatge, el dret a un habitatge digne a preus dignes, i defensant, allà on calgui, els drets socials de tots els ciutadans/es. Però de debò! Ens hi posem ?

Perquè una altra Vilafranca és possible: + justa socialment + democràtica + nacionalment compromesa + respectuosa amb el territori.

**ENTRE TOTES I TOTS
HO FAREM POSSIBLE!
ARRELA'T A VILAFRANCA!
ARRELA'T A LA CUP !**

Per més que ens vulguin fer avorrir la nostra tasca, continuarem treballant pels valors i els projectes que guien el nostre compromís amb la població de la nostra vila. Perquè, més enllà de la vida institucional i dels plens municipals, també hi ha vida al carrer, en les entitats i organitzacions que donen sentit a la nostra lluita del dia a dia. I això ho tenim present en cada moment. No oblidem que l'entramat social i els ciutadans i ciutadanes de Vilafranca són els que donen vida al nostre municipi.

La veu del regidor Otger Amatller i Gutiérrez

Ja han passat dos anys d'ençà que la CUP és a l'Ajuntament de Vilafranca; en aquest temps han succeït moltes coses i s'han produït fets transcendents per al futur de la vila: el pas del TGV, la base de muntatge i manteniment, la construcció de nous barris...; en definitiva, accions de govern que condicionaran el futur desenvolupament de la vila.

Els resultats d'aquelles eleccions municipals del 2003 van ser tota una sorpresa per a la majoria de vilafranquins i vilafranquines; també per a nosaltres, no cal negar-ho, però aquest fet no va ser una casualitat sinó que va ser el fruit d'un treball realitzat per molta gent i per col·lectius amb ganes de canviar les coses i amb una nova visió de la política.

Aquestes persones no se sentien representades per cap dels partits polítics presents a l'Ajuntament; ciutadans i ciutadanes que observàvem que els polítics cada vegada s'estan distanciant més de la gent del carrer, que parlen molt i que fan poc, que prometen però no actuen, que surten a tots els mitjans sols per fer-se la fotografia de rigor però, a l'hora de la veritat, es comprometen a poc.

Des de la CUP hem intentat trencar aquestes dinàmiques. Per això, el primer que vam fer quan vam entrar a l'Ajuntament va ser canviar les regles del joc. Amb les nostres propostes de canvi del Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament (ROM) vam aconseguir que les persones i entitats (que anteriorment no tenien dret a intervenir als plens municipals, que és el lloc on es decideixen realment les qüestions que ens afecten a tots i totes) tinguessin el dret a participar-hi. I des de llavors ja són moltes les entitats

que han participat en els plens i que hi han dit la seva.

També vam lluitar per rebaixar els sous dels regidors, uns sous que no s'adeqüen a la realitat del carrer, però en aquesta qüestió ens vam quedar sols: "la pela, és la pela ...", em va comentar més d'un ciutadà per la vila.

Lògicament, la nostra funció dins l'Ajuntament també ha estat vetllar perquè l'equip de govern faci les coses bé, amb la màxima transparència i amb el major diàleg possible tant amb l'oposició municipal com amb els ciutadans i ciutadanes de Vilafranca.

Per aquesta raó vam denunciar un lamentable succés en la vida política vilafranquina. Davant les reiterades negatives de l'equip de govern municipal (PSC/IC-Verds + ERC) perquè poguéssim disposar d'informació sobre la construcció d'una base de muntatge i de manteniment del TGV al nostre municipi, la CUP va treure a la llum part del projecte d'aquesta base. Es tractava d'un document que havia sortit del mateix Ajuntament i del qual l'equip de govern havia negat tenir coneixement. Un ridícul i una mentida que no oblidaran ni oblidarem mai.

Des d'aquell moment, per a l'equip de govern, la CUP va deixar de ser un grup de joves amb dos dits de front, amb molta il·lusió i ganes de treballar, i va passar a ser una nosa per a la seva gestió municipal i per al seu nou projecte de ciutat de Vilafranca. Destaquem alguns aspectes polítics d'aquests dos anys de legislatura:

Canvi d'Alcalde. El dia 28 de gener de 2004, només mig any després de ser escollit, Joan Aguado va renunciar al

seu càrrec. Així es va demostrar la hipòtesi que només es presentava perquè el PSC tenia por de perdre les eleccions amb Marcel Esteve. Una pràctica poc democràtica, poc transparent i poc respectuosa amb l'electorat.

Pacte de govern PSC/IC-Verds i ERC. El tripartit arriba a Vilafranca. Davant la forta pressió que es feia des de l'oposició, el PSC no suporta el timó i necessita reforços a qualsevol preu. Pacten amb ERC i s'inventen la figura del coordinador de Govern (Sr. Ramon Xena), una figura que no havia existit mai a l'Ajuntament i que gaudeix d'un sou molt elevat. D'aquesta manera arriba la majoria absoluta i, amb ella, s'acaba el diàleg amb l'oposició.

La base de muntatge i de manteniment del TGV. Com ja hem comentat anteriorment, durant el Ple del mes de juliol de 2004 el grup municipal de la CUP posa al descobert l'existència de documentació que acredita els contactes i el coneixement, per part de l'Ajuntament de Vilafranca i de l'equip de govern, de la creació de la base de muntatge i de manteniment del TGV. L'assumpte agafa una dimensió política considerable tenint en compte que des de l'equip de govern s'havia negat repetidament qualsevol coneixement de la infraestructura.

En senyal de protesta per l'ocultisme i la falta de transparència política, la CUP abandona el Ple Municipal per mostrar el descontentament i l'engany en tot aquest assumpte. En aquest moment es perd totalment la confiança en el PSC/IC-Verds i ERC.

Rebuig. A partir d'aquest fet, i d'una manera gairebé sistemàtica, l'equip de govern rebutja o minimitza qual-

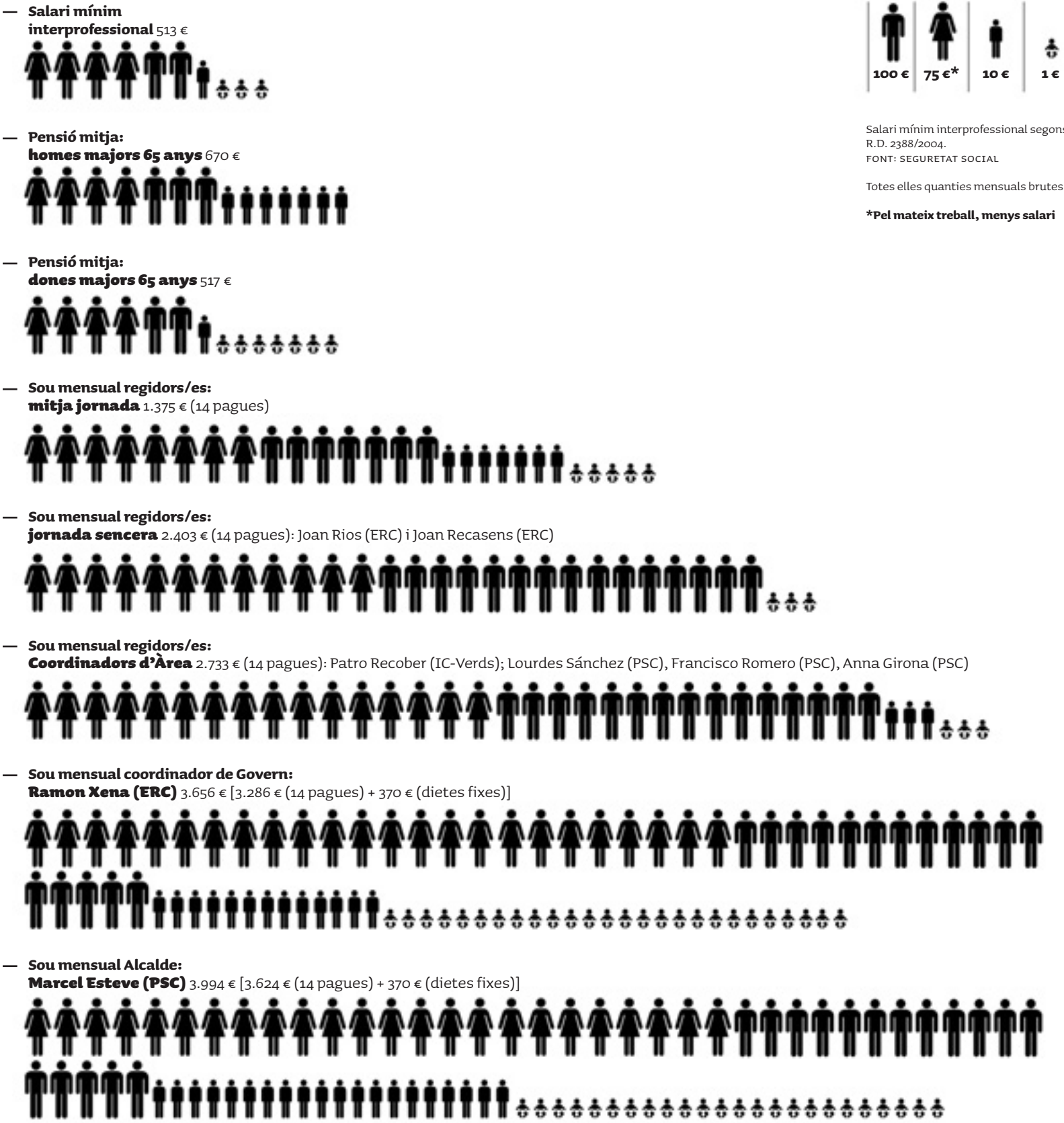
sevol proposta que els proposem des de la CUP amb una actitud infantil que vol demostrar-nos que no hem estat bons nens.

Però la nostra tasca com a grup municipal no està tancada als despatxos; hem realitzat múltiples accions culturals i socials: xerrades, obres de teatre, taules informatives, concentracions, concerts... I hem col·laborat amb tot d'iniciatives solidàries i culturals.

Per més que ens vulguin fer avorrir la nostra tasca, continuarem treballant pels valors i els projectes que guien el nostre compromís amb la població de la nostra vila. Perquè, més enllà de la vida institucional i dels plens municipals, també hi ha vida al carrer, en les entitats i organitzacions que donen sentit a la nostra lluita del dia a dia. I això ho tenim present en cada moment. No oblidem que l'entramat social i els ciutadans i ciutadanes de Vilafranca són els que donen vida al nostre municipi.

Així, doncs, continuem amb aquesta tasca, cadascú sumant el seu granet de sorra, perquè hi ha molta feina per fer i molt camí per recórrer.

Finalment, vull aprofitar aquestes línies, des de la meua posició de portaveu, per agrair la seva tasca a tots aquells i aquelles que estan participant en el projecte de la CUP; des d'aquells que estan al peu del canó cada dia, fins aquells que simplement ens donen el seu suport sense ni tan sols coneixe'ns. Perquè sense ells i elles, sense els uns i sense les altres, allò que semblava només un somni mai s'hagués pogut fer realitat.

Les cues a l'Hospital Comarcal són un fet habitual

L'Ajuntament de Vilafranca hauria d'adoptar un seguit de mesures per evitar les retallades dels drets socials dels treballadors i treballadores de la vila.

Precarietat laboral

La proliferació d'Empreses de Treball Temporal a Vilafranca és un viu exemple de la precarietat del mercat laboral al nostre poble. L'alta presència d'aquestes empreses a la nostra vila denota un retrocés en els drets reals dels treballadors i treballadores, els quals es veuen "obligats" a fer ús d'aquest servei privat en detriment d'un servei públic encapçalat per les oficines públiques d'ocupació. La gestió del mercat de treball no ha de recaure en empreses amb ànim de lucre sinó en l'administració pública i ha de tenir finalitats socials. Mentre les ETT acumulen desenes d'ofertes de treball i gent fent cua, l'Oficina de Treball de la Generalitat (OTG) està buida.

Encara que des de l'Ajuntament existeix una manca de competències en aquest assumpte, cal emprendre iniciatives davant d'aquest problema. Són temes que cal estudiar i sobre els quals cal aprofundir perquè, a la nostra Vila, no es produeixin deslocalitzacions empresarials, subcontractacions, discriminació de les dones, dels immigrants...

L'Ajuntament de Vilafranca hauria d'adoptar un seguit de mesures

per evitar les retallades dels drets socials dels treballadors i treballadores de la vila.

Igualment, hauria d'emprendre mesures pel que fa a aquelles empreses que subcontracten mitjançant ETT. L'administració pública ha de ser la màxima defensora dels seus ciutadans/es i dels seus drets legítimament reconeguts i adquirits al llarg dels anys.

Una altra mostra de la creixent precarietat del mercat laboral la trobem en la tendència de l'administració local a subcontractar empreses per gestionar els serveis públics. S'ha d'invertir aquesta tendència i potenciar la gestió directa per part de l'Ajuntament, tot afavorint aquells sectors en risc d'exclusió social. L'administració local no es pot guiar per criteris de productivitat del lliure mercat, sinó per criteris de sostenibilitat social.

L'Ajuntament té l'obligació de garantir la qualitat dels serveis per la qual cosa ha d'assignar partides als pressupostos que en garanteixin no només el funcionament sinó també la millora i adequació d'aquests serveis a la realitat demogràfica canviant.

Vilafranca perd qualitat en els serveis públics

Les escoles dels nostres fills, les pensions i els serveis d'atenció a la gent gran i a persones amb discapacitats, el treball i l'habitatge, la salut i la sanitat de tots els membres de la família, el transport públic, l'estat dels nostres carrers i altres qüestions semblants són els temes centrals en la vida quotidiana de la gran majoria dels ciutadans i ciutadanes.

Els serveis públics són els que poden garantir i desenvolupar aquests temes centrals i per això els percebem com a drets de la ciutadania (perquè els paguem amb els nostres impostos), cosa que fa que els serveis públics hagin de complir uns requisits de qualitat establerts pels mateixos ciutadans (com a consumidors d'aquests serveis), que som els que els utilitzem i en paguem els costos.

Un dels indicadors que s'utilitza per mesurar el grau de desenvolupament dels serveis públics és el percentatge de la població adulta que treballa en aquests serveis; és a dir, en sanitat, en educació i en serveis d'ajuda a la família, etc. Utilitzant aquest indicador es veu que l'Estat del Benestar, a Catalunya, està molt poc desenvolupat, ja que només un 4.9% de la població adulta treballa en sanitat, educació i serveis d'ajuda a la família, un

percentatge menor que a l'Estat espanyol, que és d'un 5.8%, i molt menor que la mitjana de la UE, que se situa en el 12%. En alguns països de tradició socialdemòcrata com Suècia, aquest percentatge assoleix un 20% (és a dir, un suec adult de cada cinc treballa en els serveis públics).

Sabem que molts dels problemes dels serveis públics no són competència de l'Ajuntament; però... a qui reclamem, doncs, els ciutadans/es?

Per a nosaltres, l'Ajuntament (que és l'administració més propera als ciutadans/es) és el responsable de donar i garantir uns serveis públics que puguin satisfer les necessitats dels ciutadans i ciutadanes de la nostra vila. Tot i amb això, l'actual creixement demogràfic de Vilafranca (aproximadament 100 persones al mes) és un creixement tan accelerat que fa que els serveis que rebem tots els ciutadans/es perdin dia rere dia la qualitat necessària per al seu ús.

D'altra banda, l'Ajuntament insisteix en aquest model de creixement demogràfic i en la necessitat d'augmentar la població de la vila, sense parar atenció en el desenvolupament dels serveis. No estem en contra de cap creixement, sempre, però,

que els serveis de què disposem siguin de la qualitat correcta per a tots els ciutadans/es; és a dir, siguin sostenibles socialment. Si planifiquen un creixement accelerat de la població... per què no planifiquen també la millora i adequació dels serveis d'acord amb aquest creixement demogràfic?

Carrers bruts, contenidors trencats, voreres malmeses, transports públics deficients i insuficients, dificultat per accedir a l'habitatge, escoles públiques saturades, llistes d'espera interminables a l'Hospital Comarcal i el CAP, poques i degradades zones verdes, deixadesa a les instal·lacions del Casal d'Avis, barreres arquitectòniques... són una mostra de la falta de qualitat dels serveis públics a Vilafranca.

L'Ajuntament, doncs, té l'obligació de garantir aquesta qualitat dels serveis, per a la qual cosa ha d'assignar partides als pressupostos que en garanteixin no només el funcionament sinó també la millora i adequació d'aquests serveis a la realitat demogràfica canviant.

1.A Vilafranca es canvien vinyes per polígons! Aquí es construeixen els polígons industrials de Porroig i dels Cirerers, just al costat de la base de muntatge i de manteniment del TGV.

2. Abocador al polígon industrial de Domenys I, al costat mateix de la riera de Llitrà. Aquests abocaments perjudiquen els espais fluvials, agrícoles i forestals del nostre municipi.

3. Més abocaments de residus al voltant de la vila. Malauradament formen part d'un paisatge descuidat que no custodia ningú. Si cada cosa té el seu lloc... què hi fa això aquí ?.

4. La riera de l'Adoberia està totalment canalitzada en alguns trams pel pas d'infraestructures. El riu és vida ? Doncs, ningú ho diria !

5. Restes dels pins talats del Passeig Rafael Soler. La manca de planificació de l'equip de govern en el procés de seguiment del cobriment de la via ha fet que desapareguin aquests arbres quasi centenaris.

**Cap a on vas,
Vilafranca?**

- 6.** Prop de 100 anys d'història escapçada en poques hores.
- 7.** Girada II. Tenim necessitat d'urbanitzar tants espais? Sí, per finançar el cobriment de la via! Vilafranca endavant amb l'especulació urbanística !
- 8.** Més abocaments al costat dels polígons.
- 9.**A la dreta de la fotografia, el polígon industrial de Domenys II. A l'esquerra, les vinyes on es construiran els polígons Domenys III i posteriorment Domenys IV. De Vilafranca als Monjos (prop de Cal Salines) serà un continu de naus industrials, a banda i banda de la carretera.
- 10.** Obres de la base de mantiment del TGV. De Vilafranca fins a La Granada, tendeix a ser un contiu de tallers, magatzems i naus industrials. 11 hectàrees de sòl d'especial protecció agrària perdudes gràcies a l'Ajuntament.

La nostra vila compta amb poques zones verdes de debò. És una vila gris, amb espais amb poca vegetació, deixada, amb poc color i poc atractiva.

A l'interior del nucli urbà, les places de ciment, l'escàs manteniment dels espais verds i el disseny poc atractiu de la vegetació de les places donen com a resultat una Vilafranca que no destaca pel disseny dels seus espais oberts, verds i comunitaris.

Els tècnics escriuen que el disseny de la planificació urbanística d'una ciutat, per ser sostenible de debò, ha de tenir una xarxa d'espais verds redistribuïts estratègicament i equi-

tativament per tot el conjunt urbà, de tal manera que la natura pugui penetrar a la ciutat i formar part de la seva planificació. A Vilafranca això no succeeix.

Vilafranca roman tancada al contacte amb el medi natural. Farcida de nous habitatges arreu, perd a marxes forçades la sensibilitat que cal per no fer mal a les vinyes, a les bosques i a les rieres que creuen el nostre municipi. És una ciutat dura que, tot i ser la capital del vi, sembla feta d'esquena a l'entorn natural i rural que l'envolta.

Si passegem pels voltants de Vilafranca, aquesta deixadesa dels carrers i places l'observem també en els espais naturals del municipi.

Caminant anem descobrint abocaments de residus arreu (a les vinyes, a les rieres, als camps...), trams de riera totalment canalitzada, la vegetació de ribera malmesa, els espais emblemàtics abandonats (com la muntanya de Sant Pau), etc.

Anem cap a una Vilafranca cada vegada més urbana, més gris, menys identitària i més envoltada de polígons i d'infraestructures.

Vilafranca, posa't en marxa !

Volem més parcs amb jardins de qualitat, més art en el planejament, més eixos verds, més espais personalitzats i més respecte pel territori!

Païsatge de Vilafranca

Espais verds o espais encimentats ?

Espais com les rotondes, l'aparcament de cotxes de la plaça de la Serra, l'aparcament de Cal Rondina, la plaça de la Vila, la nova urbanització del Camp dels Rolls... són espais definits en el planejament com a zones verdes. Verdes? Nosaltres només hi veiem espais encimentats.

Si observem la fotografia aèria ens n'adonem que Vilafranca és una vila mancada d'espais verds com cal. Les zones marcades en el nostre planejament municipal com a zona verda (les que senyalem en color vermell) són espais encimentats, places grises sense jardins significats. L'espai interior de la vila està aprofitat al màxim per a rendibilitzar aquest sòl com a sòl urbanitzable. No disposem de parcs d'extensions raonables o considerables, no disposem de rutes verdes al costat de les rieres, com a parcs fluvials.

Us exposem alguns dels exemples dels espais que l'equip de govern defineix en el planejament com a zona verda. De quin color les veus ?

Base de manteniment

Zona de pressió urbanística

La ciutat jardí de Sant Julià i el Pla del Diable són exemples urbanístics del que no és una ciutat sostenible: espais que gaudeixen d'una densitat d'habitatges molt baixa per una gran ocupació de sòl. Socialment és un urbanisme elitista i poc integrador.

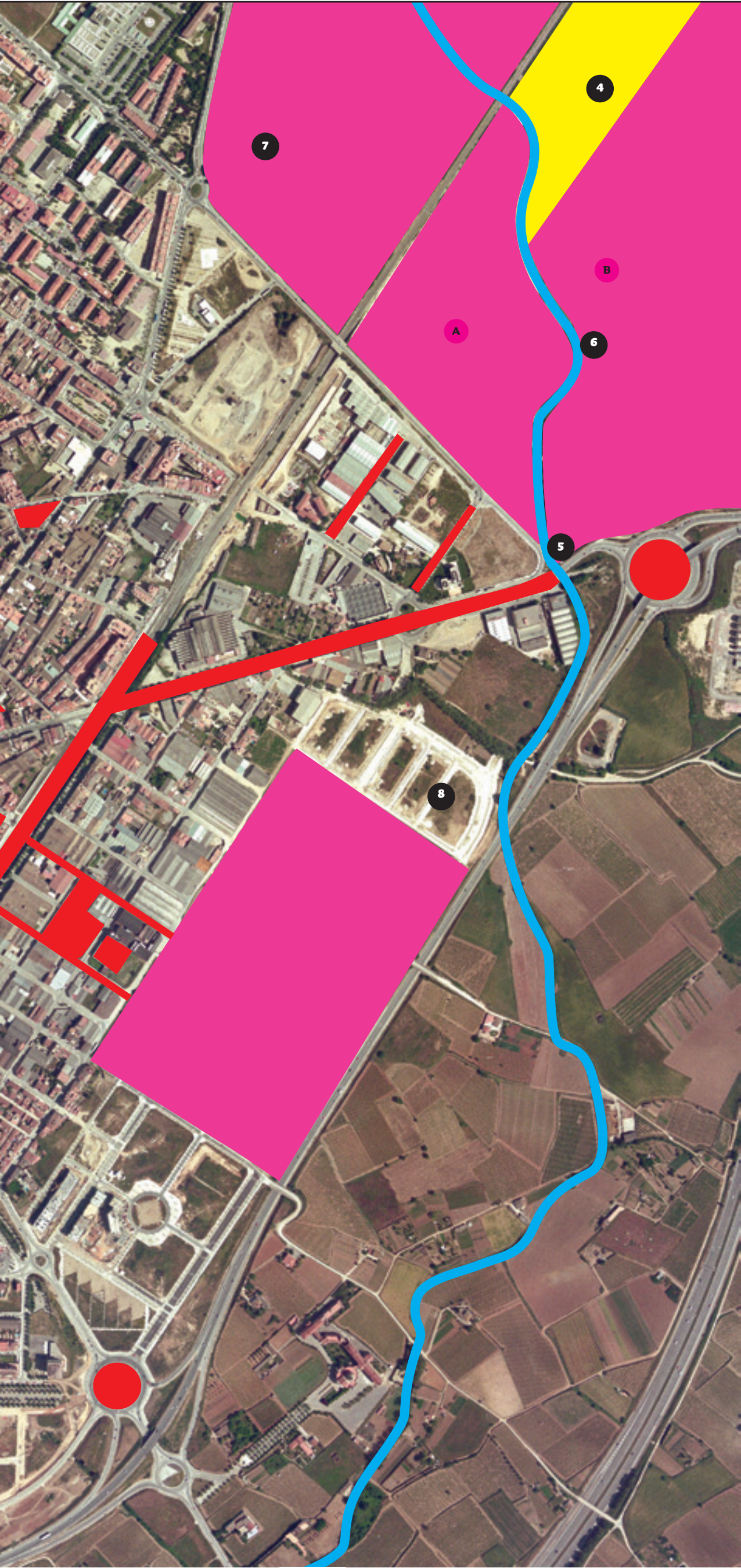
Els polígons industrials dels Domenys III i IV: El nou paisatge de Vilafranca. La pèrdua d'espai agrícola com a conseqüència dels nous polígons industrials de Vilafranca està consolidant l'annexió amb el municipi de Santa Margarida i els Monjos i Olèrdola, i esdevé un continu urbà. D'aquí a poc, aquestes vinyes deixaran d'existir per donar pas a un nou polígon industrial que s'aproparà molt al nucli urbà de Cal Salines (els Monjos).

El pas del TGV és una forta agressió ecològica pel municipi. Crea un efecte barrera sobre els espais naturals i contribueix al progressiu deteriorament del nostre paisatge.

La ciutat del gris intens

Carrils bici que no duen enlloc: La xarxa de carrils bici ha estat un projecte molt publicitat per l'equip de govern, però la veritat és que encara avui no disposem d'una xarxa de carrils que connecti els diferents barris i equipaments.

L'equip de govern va cometre un greu error quan, fa poc temps, va urbanitzar de nou les avingudes de Tarragona i de Barcelona i no va incorporar-hi cap carril per a bicicletes. Aquesta hauria estat una excel·lent artèria per creuar la vila en aquest vehicle ! En canvi tenim carrils bici que no duen enlloc!

Pont de Moja: El tram d'aquest carril bici comença en un extrem del pont i acaba en l'altre (no més de 50 metres) quan el/la ciclista topa amb els contenidors de les escombraries que estan situats just al final del carril.

c.Sant Pau: En aquest cas el/la ciclista pot circular en bicicleta d'un extrem a l'altre del carrer (uns 70 metres) i tornar a pujar el carrer per tornar a baixar... i així successivament, amb l'al·licient de fer aquest trajecte sense topa amb un vianant o amb una de les nombroses pilones.

Zona de pressió urbanística. En aquest sector del municipi els polígons dels Cirerers^A, de Porroig^B, la base de muntatge i de manteniment del TGV, la futura estació de trens regionals i els serveis que aquesta estació necessitarà tendeixen a fer desaparèixer l'espai agrari existent entre Vilafranca i el municipi de La Granada.

L'equip de govern ha apostat clarament per pressionar urbanísticament aquest sector, tot i que alguns d'aquests espais estan classificats al nostre planejament com a sòl d'especial protecció agrària.

La negociació del cobriment de la via del TGV amb el Ministerio no va tenir en compte la instal·lació de la base de manteniment del TGV. Un conveni nefast que ens obliga a pagar el 67% del cost de les obres i que, a més, ens imposa una instal·lació que ens fa perdre 11 hectàrees de vinyes del municipi.

A les fotos: Passat i present dels terrenys on es construeix la base de muntatge i de manteniment del TGV.

L'ofec de la riera. El nostre patrimoni natural es deteriora a proporció que Vilafranca creix desmesuradament. La riera de l'Adoberia té dificultats per esdevenir un corredor biològic a causa de la pressió urbanística i de les infraestructures.

En alguns trams, s'ha optat pel ciment i per canalitzar la riera. En d'altres, les obres de les noves urbanitzacions arriben fins a la mateixa llera de la riera, ofegant i degradant la vegetació de ribera.

L'estat del patrimoni cultural. La xemeneia de la bòbila Jané forma part de l'escàs patrimoni arquitectònic industrial catalogat de la vila i, com en molts altres casos, es troba en un entorn força degradat.

Melió Residencial i Girada II: **Vilafranca en venda!**

Habitatge assequible

Viure en dignitat

Vilafranca és la tercera ciutat de Catalunya on creix més el preu de l’habitatge.

La Societat de Taxació de l’Habitatge xifra en un 21% l’increment del preu de l’habitatge d’obra nova durant el 2004 i arriba a un preu mitjà de 1.783€ el metre quadrat

El 3 de vuit. Divendres 7 de gener de 2005

La construcció de nous barris i, per tant, de milers de nous habitatges és ja una realitat a la nostra vila. L’actual política municipal de l’equip de govern pel que fa a la construcció d’habitatges socials es limita a intentar complir la Llei d’urbanisme de la Generalitat de Catalunya, que dicta que el 20% dels nous habitatges ha de ser de protecció pública, quantitat que a Vilafranca no es compleix.

Aquest percentatge del 20% és del tot insuficient, ja que no és capaç de generar un mercat alternatiu amb preus assequibles per a tothom, i és incapaç d’aturar l’especulació immobiliària a la qual els ciutadans/es ens trobem sotmesos i que suposa una pressió econòmica molt gran per a la majoria de nuclis familiars.

Sense una política d’habitatge més activa per part de l’Ajuntament que afavoreixi l’habitatge assequible per a la població i la sostenibilitat territorial, que s’esforci per generar una oferta forta contra la iniciativa de capital privat i que intervingui en el preu del sòl, continuarem patint l’especulació immobiliària, amb la conseqüent dificultat dels ciutadans/es a l’hora d’accedir a un habitatge.

No podem estar satisfets, només, de construir alguns habitatges socials. No n’hi ha prou. S’ha d’incrementar al màxim la construcció d’habitatges per part de l’administració pública, de manera que es pugui garantir el dret a un habitatge digne a tots els ciutadans/es de la nostra vila.

Dades de l’Institut d’Estadística de Catalunya de l’any 2001 indicaven que a Vilafranca hi havia un total de 14.482 habitatges, dels quals 2.451 estaven desocupats. És a dir, un 17% dels habitatges de la nostra vila es-

tan esperant ser utilitzats. Per què? Doncs perquè les actuals polítiques urbanístiques de l’equip de govern estan afavorint l’especulació, la qual cosa fa que s’encareixin cada vegada més els preus dels pisos i que es deixi a anys llum el dret dels ciutadans a tenir un habitatge a preu digne.

Segons la Llei 2/2002 d’urbanisme, els ajuntaments disposen del dret de tempteig o retracte. Aquest dret habilita els ajuntaments perquè puguin delimitar una àrea dins d’una zona qualsevol del seu municipi sobre la que tenen preferència a la hora d’adquirir un immoble o terreny desocupat. Per tant, si volgués, l’Ajuntament podria invertir per augmentar l’oferta d’habitatge social.

Per altra banda, en els darrers anys, Vilafranca ha vist multiplicar la presència de noves immobiliàries, que són un dels principals agents implicats en l’especulació urbanística. L’Ajuntament podria modificar el Pla d’Orientació d’Equipaments Comercials (POEC) i aturar la instal·lació de noves immobiliàries a la vila, tal i com ja ha fet l’Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Proposem, doncs, que sigui l’administració pública, sense ànim de lucre i amb finalitats exclusivament socials, qui gestioni els nous habitatges.

Altres mesures per frenar l’especulació urbanística podrien ser, gravar els pisos que es trobin desocupats i crear habitatges de lloguer de titularitat pública. Aquests pisos municipals (a un preu mensual que serveixi per al seu manteniment) millorarien l’accés a l’habitatge i s’ajustarien a la realitat salarial de la població, facilitant:

Que els joves es puguin independitzar pagant un preu ajustat a la realitat dels seus ingressos.

Que persones que vénen a treballar per un temps limitat al nostre municipi puguin accedir de manera raonable a un habitatge.

Que ciutadans/es que no necessiten o no desitgen tenir un habitatge de propietat accedeixin a una vivenda.

Que s’integri la immigració, que en moltes ocasions es troba marginada d’aquest mercat.

Que persones grans amb risc d’exclusió social puguin viure en dignitat (ja que en moltes ocasions les seves rendes són inferiors als preus dels pisos de lloguer).

Que es millori el preu actual del mercat de lloguer, del tot injustificat, abusi i especulatiu.

Per tant, l’Ajuntament té capacitat i eines per incrementar el patrimoni municipal de sòl, per oferir més habitatge públic i per actuar contra l’especulació. És ara, en els processos d’urbanització i de construcció de milers de nous pisos a la vila, que l’Ajuntament pot frenar el desorbitat preu del sòl amb una política valenta i efectiva d’habitatge social.

En cas contrari, els ciutadans i ciutadanes de Vilafranca ens veurem condemnats a continuar pagant per un habitatge, un preu que no correspon a la realitat dels nostres sous i de les nostres vides.

**No per construir molt tenim habitatges a un preu digne !
Perquè totes i tots tenim dret a un habitatge digne !**

Acció de protesta de la CUP durant el Ple en el que Otger Amatller va repartir a cada grup municipal el projecte de la base de muntatge que segons l'equip de govern, no existia.

Crònica d'una història desafortunada i d'un conveni del TGV mal negociat

Amb un any de tripartit al govern local, ja ens han penjat tres hipoteques que s'emporten i s'emportaran bona part de les inversions reals del pressupost municipal anual durant els propers 20 anys.

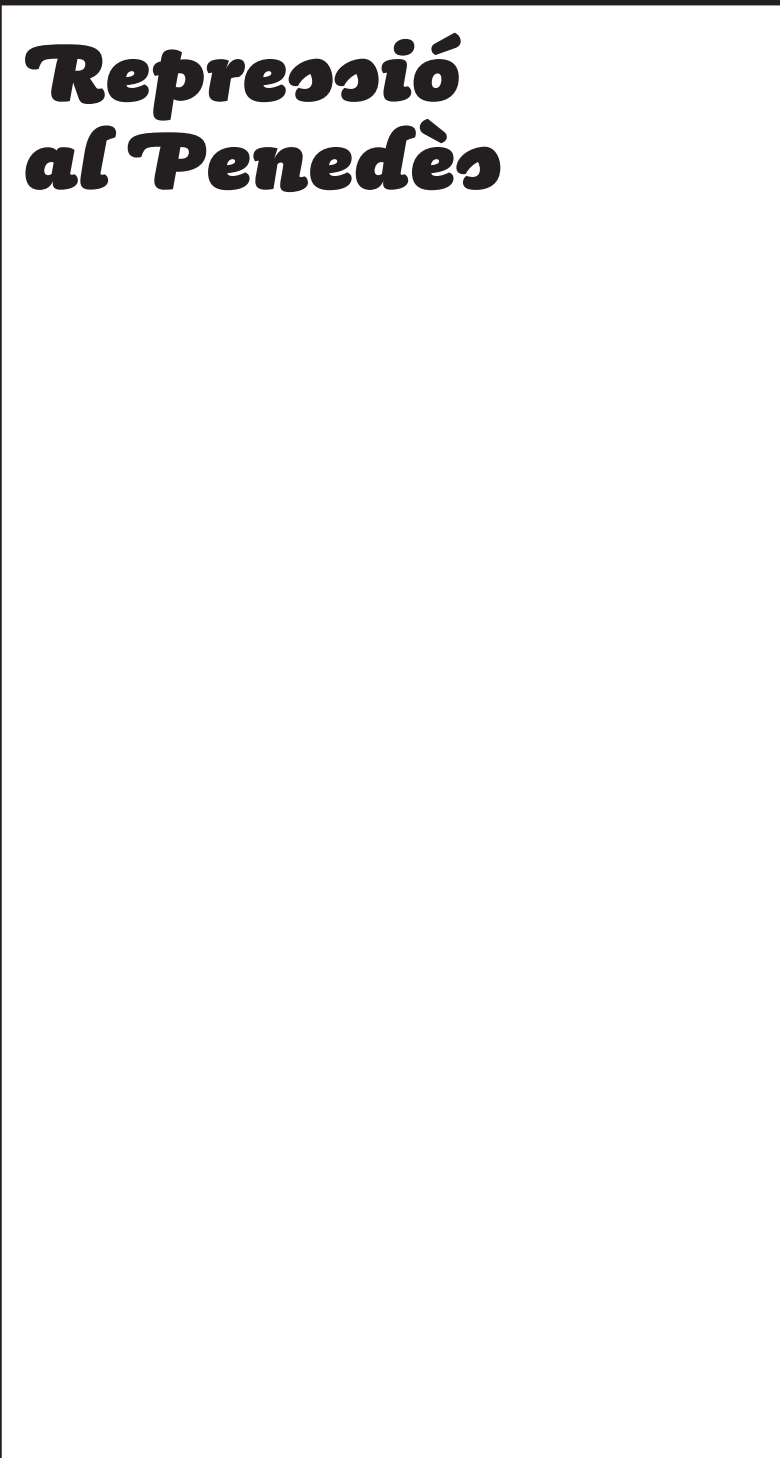
- 1. El PSC de Vilafranca va reclamar al Ministeri de Foment que el TGV passés per l'interior de la vila.** Es va començar a urbanitzar el sector de La Girada sense saber com passaria el TGV, com es podria solucionar tècnicament i com es podria finançar el pas d'aquesta infraestructura per l'interior de la vila.
- 2. Per a l'equip de govern,** el pas del TGV va suposar la gran oportunitat de cobrir les vies i de guanyar més espai urbanitzable per a Vilafranca; així, va fer mans i mànigues d'una manera molt poc destra per treure els fruits de la següent equació: **cobrir la via del tren al cost que sigui és igual a guanyar les eleccions.**
- 3. El conveni signat per l'equip de govern amb Fomento ens obliga a pagar el 65,72% del cost total del cobriment.** Una negociació molt poc afortunada per part de l'equip de govern ha portat com a conseqüència que els vilafranquins/es haguem de pagar del nostre pressupost municipal el 65,72 % dels costos del cobriment. Es tracta, doncs, d'un conveni que ha hipotecat el futur de Vilafranca. No volem que s'inverteixin tants diners en obres faraòniques que ens hipotequin el pressupost municipal que ha de servir per millorar els serveis que la ciutadania necessita per millorar la seva qualitat de vida.
- 4. Per pagar el cost del cobriment l'equip de govern ha de construir pisos a tort i a dret.** Segons el conveni signat, aquest cobriment tenia un pressupost de 35,59 milions d'euros (l'Ajuntament en paga 24,89 M € i Fomento 10,70 M €). Per assumir aquesta inversió l'Ajuntament opta per fer créixer desmesuradament la vila atenant l'equació següent: **més construcció és igual a més ingressos,**

- sense pensar en les conseqüències d'aquest creixement accelerat, que s'han valorat només com a "danys col·laterals".
- Per contra, molts dels equipaments municipals estan col·lapsats o desfasats, perquè no invertim prou.** D'exemples, en tenim molts: necessitem amb urgència una altra biblioteca, un nou ambulatori, una altra piscina, un altre teatre, un Museu del Vi en condicions, una xarxa de carrils bici, voreres més amples, noves escoles, més transport públic, més recursos per als menys afavorits socialment, molts més habitatges de lloguer, més subvencions per a les entitats, els carrers més nets, més espais municipals, etc. Vilafranca és pobre de recursos i d'equipaments. L'objectiu del tripartit a Vilafranca és una vila de 100.000 habitants amb tots els serveis col·lapsats. Cadascú sap quin model de municipi vol...
- 5. Vilafranca ha d'assumir també la base de muntatge i de manteniment.** A més d'un conveni que ens obliga a pagar bona part del cobriment del TGV, ens imposen una base de manteniment d'11 hectàrees en un terreny no urbanitzable, projecte que l'equip de govern amaga i accepta sense oposició. En aquest punt és on el PSC/IC-Verds i ERC comencen a incomplir el planejament urbanístic aprovat.
- 6. Oculten informació.** El projecte de la base de manteniment del TGV posa en evidència una ocultació d'informació premeditada cap als grups municipals i cap a la ciutadania i crea una situació política en què es veu clarament que **l'equip de govern feia molts mesos que tenia coneixement del projecte i que no estava donant la informació sol·licitada a l'oposició.**

- 7. Després de la base de muntatge i de manteniment, arriba la segona sorpresa.** D'una manera sobtada, l'equip de govern ens informa que el cobriment de la via té un sobrecost de 16,10 milions d'euros; encara no sabem del cert quina quantitat haurà de pagar l'Ajuntament. El PSC/IC-Verds i ERC diuen públicament que gran part d'aquest sobrecost l'assumirà Fomento, però la realitat és que **no existeix cap document signat en què s'hi facin constar aquests termes i compromisos.**
- 8. No consta en cap document que el Ministeri pagarà el sobrecost (tret que ens amaguin una altra vegada alguna altra informació !).** Els punts sisè, novè i desè del conveni signat amb Fomento diuen clarament que l'Ajuntament ha de finançar qualsevol increment de les obres de cobriment. És necessari que l'equip de govern mostri el compromís per escrit on Fomento afirma que es fa càrrec de l'increment.
- 9.** I encara ens quedarà urbanitzar tota la llosa ja que si no només tindrem una gran superfície de formigó. La urbanització d'aquesta llosa pot incrementar en uns 6 milions d'euros (1.000 milions de pessetes) el preu final de les obres de cobriment. **La xifra final a pagar per l'Ajuntament és d'un mínim de 26,59 milions d'euros per 1'5 quilòmetres de via. El nostre pressupost municipal és de 38,69 milions !.**
- 10.** El pressupost municipal aprovat per l'equip de govern destina un 34,27% a despeses de personal, i només el 22,34 % es destina a inversions reals; per tant, fent una comparació veiem que **l'obra del cobriment de la via i la seva rbanització suposarà hipotecar les noves inversions del poble de Vilafranca**

- durant els propers 20 anys.** Aquesta és una de les gravíssimes conseqüències que comportarà la pèssima negociació del conveni de cobriment, qüestions que l'equip de govern no ha volgut explicar en cap moment.
- Amb un any de tripartit al govern local, ja ens han penjat tres hipoteques:
- **Una d'econòmica:** Pel cobriment de la via (en paguem el 67% del cost total), pel sobrecost afegit a les obres i per la urbanització posterior de la llosa que haurà de cobrir el passeig.
 - **Una d'ecològica:** Per la pèrdua d'una important quantitat de sòl d'especial protecció agrària del municipi i pel deteriorament del nostre paisatge que genera la instal·lació de la base de muntatge i de manteniment.
 - **Una de social:** Haurem de pagar el crèdit demanat per finançar el cobriment. La suma és tan alta que s'emporta i s'emportarà bona part de les inversions reals del pressupost municipal anual durant els propers 20 anys.

Tot plegat, un exemple de la poca destresa política de l'equip de govern (PSC/IC-Verds i ERC) en tota la negociació i el seguiment tècnic del projecte.

Repressió al Penedès

Processen 10 penedesencs pel sol fet de manifestar-se contra la Constitució Europea en la jornada de reflexió

Recentment, deu joves penedesencs han estat cridats a declarar acusats d'un presumpte delictes electoral per haver participat en la manifestació contra la Constitució Europea que es va realitzar el 19 de febrer a Vilafranca convocada per la Plataforma “El Penedès diu NO a la Constitució Europea”, una plataforma promoguda per diversos col·lectius de l'esquerra independentista i dels moviments socials de la comarca, entre els quals hi havia també la CUP.

Els joves afronten possibles penes de presó i multes accessòries pel sol fet de participar en una manifestació que si es va realitzar durant la “jornada de reflexió electoral” va ser per denunciar la manca

d'espais per expressar els motius del NO a la Constitució Europea davant el desplegament desorbitat de mitjans propagandístics per difondre el SÍ. Està clar, doncs, que amb aquesta acció repressiva no es persegueix cap delictes electoral sinó la dissidència de l'esquerra independentista i dels moviments socials de la nostra comarca.

Des de la CUP, rebutgem qualsevol procés que, com en aquest cas, atempti contra la llibertat d'expressió i denunciarem les pràctiques repressives de persecució de les lluites polítiques i socials de l'esquerra independentista i els moviments socials.

Democràcia participativa

El PSC, IC-Verds i ERC voten en contra d'una moció de la CUP que demana l'elaboració de pressupostos participatius.

Durant el Ple municipal del mes de desembre de 2004, la CUP va presentar una moció en la qual es demanava una partida destinada a iniciar els treballs necessaris per a l'elaboració dels pressupostos participatius per a l'any 2005. Des de la CUP entenem que cal apostar per superar l'actual marc delimitador de la participació ciutadana i reactivar una democràcia que impliqui la participació directa de la població, de manera que es potenciaria la transparència administrativa de l'Ajuntament i s'estimularia el desenvolupament d'una nova cultura de la ciutadania.

En la moció en qüestió no s'entrava en detalls ni s'exigien a l'Ajuntament els mecanismes que hauria d'emprendre en aquest sentit per tal que els pressupostos participatius es duessin a terme, amb un clar objectiu de buscar el consens entre totes les forces polítiques. Cal recordar que l'actual alcalde de Vilafranca i antic regidor de Participació Ciutadana, Marcel Esteve, va manifestar les seves intencions, quan ocupava aquest primer càrrec, d'elaborar uns pressupostos participatius.

Doncs bé, la moció de la CUP en la qual es demanava iniciar un procés per tal de realitzar uns pressupostos participatius a la nostra vila va ser rebutjada per l'equip de govern (PSC/IC-Verds i ERC) format per forces polítiques que s'autodefineixen com a “progressistes

i d'esquerres”. No sorprèn que el PP es mostri contrari a aquest tipus de mesures, però sí que s'hi mostren les forces polítiques que formen l'actual equip de govern.

Volem deixar constància, doncs, que, quan es tracta d'iniciar processos de participació ciutadana amb poder de decisió, les forces progressistes i d'esquerres de la nostra vila s'hi neguen, sense explicar el perquè i contradient-se amb els seus postulats sobre la democràcia participativa.

No obstant això, des de la CUP seguirem treballant perquè la capacitat de gestió i decisió del poble de Vilafranca segueixi creixent dia rere dia a les nostres institucions i per tal de reduir l'actual distància entre l'equip de govern i la ciutadania..

Llengua catalana

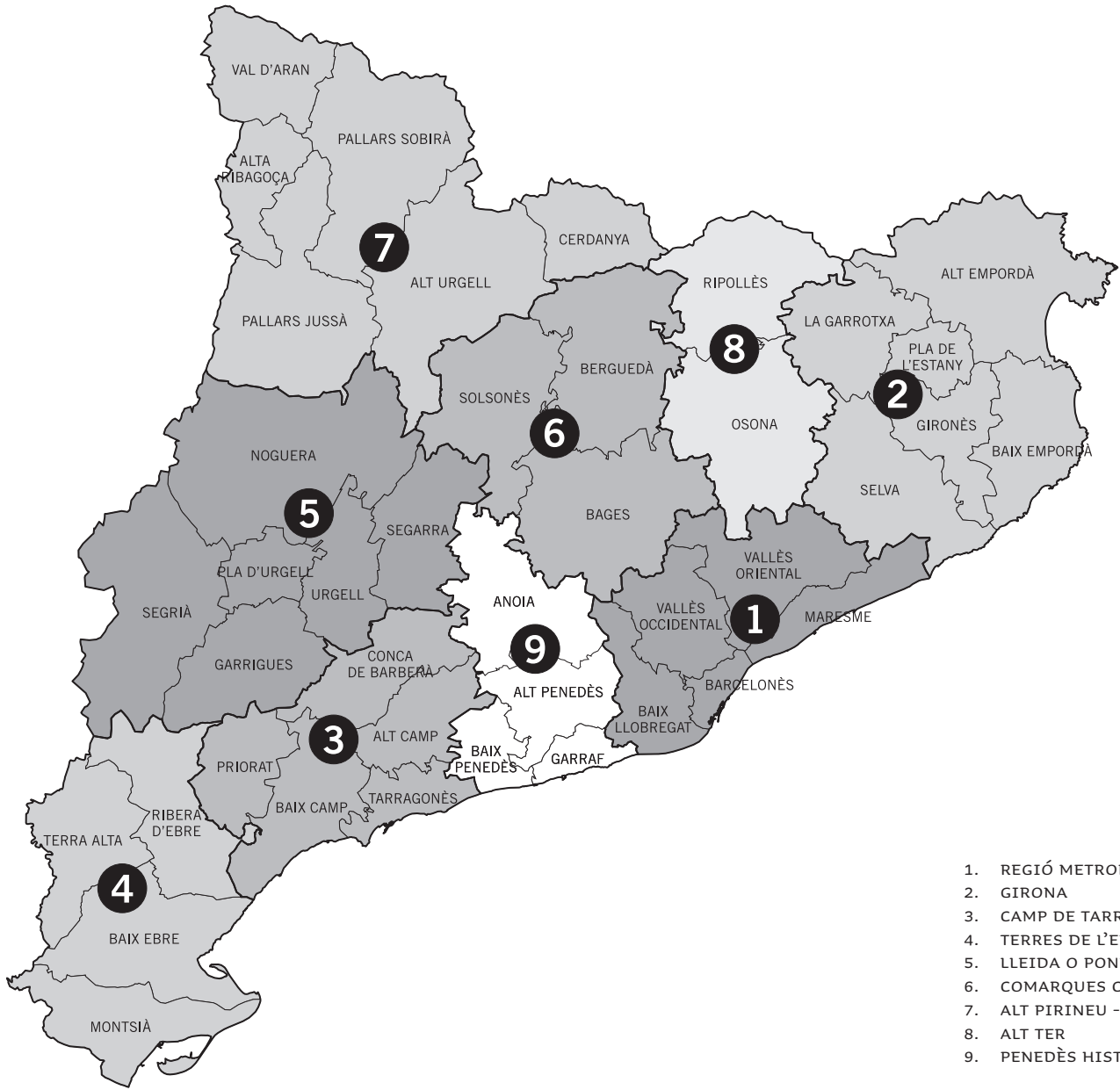
PSC, IC-Verds i ERC voten en contra d'una moció de la CUP que demana la creació d'un protocol d'actuació per a les Fires de Maig que garanteixi el compliment de la Llei de política lingüística.

Durant el Ple del mes de març d'aquest 2005, la CUP va presentar una moció que, sota el títol “Per la normalització del català a les fires de Vilafranca”, instava l'equip de govern a aplicar l'actual Llei de política lingüística, aprovada per la Generalitat ja fa més de 6 anys. El punt essencial de la moció era la creació d'un protocol per assistir a les fires en qualitat d'expositor en què s'exigís, entre d'altres requisits, el compliment de la Llei de política lingüística per assegurar, així, l'ús de la llengua catalana amb plena normalitat a les nostres fires. Per tant, no es demanava res més que fer complir una llei aprovada pel Parlament de Catalunya i res feia pensar que s'hi posaria cap objecció. Però, una vegada més, l'equip de govern “catalanista i d'esquerres” va rebutjar emprendre aquesta acció que des de la CUP veiem com a necessària per impulsar la nostra llengua cap a la plena normalització social. **El regidor de Cultura, i representant d'ERC, va ser l'encarregat de rebutjar aquest punt de la moció, rebuig que nosaltres encara no acabem d'entendre.**

Sembla, doncs, que les paraules i declaracions ideològiques dels partits de l'equip de govern se les endú el vent... o potser hem de començar a pensar que per un bon sou la nostra llengua es pot negociar?

Metropolitans, no gràcies! Volem una vegueria pròpia

Anoia + Alt Penedès + Baix Penedès + Garraf

	HAB 2003	SUPERFÍCIE KM2
1. REGIÓ METROPOLITANA	4.414.515	2.463,5
2. GIRONA	580.668	4.627,9
3. CAMP DE TARRAGONA	419.179	2.702,8
4. TERRES DE L'EBRE	165.887	3.308,8
5. LLEIDA O PONENT	311.254	5.586,0
6. COMARQUES CENTRALS	212.563	3.485,2
7. ALT PIRINEU - ARAN	66.665	5.775,6
8. ALT TER	162.009	2.216,3
9. PENEDÈS HISTÒRIC	371.406	1.940,6

Davant el nou plantejament territorial que la Generalitat de Catalunya proposa, que consisteix a dividir el Principat en set vegueries i incorporar l'Alt Penedès a l'àrea metropolitana, separant-lo del Baix Penedès i de l'Anoia, des de la CUP volem manifestar el nostre desacord amb aquesta proposta. Compartim totalment el que s'exposa al *Manifest a favor d'una vegueria pròpia* elaborat per aquesta plataforma ciutadana a les nostres comarques, motiu pel qual l'hem volgut incorporar al nostre butlletí per fer arribar a tothom els continguts que s'hi reclamen.

Perquè volem decidir el futur del nostre territori, des del territori !

Manifestem públicament davant del poble català, del Govern de la Generalitat i del Parlament de Catalunya, la nostra ferma voluntat de constituir una vegueria pròpia que abasti les comarques de l'Anoia, l'Alt Penedès, el Baix Penedès i el Garraf, en el marc de la nova divisió territorial del nostre país.

Considerem que cal aprofitar l'oportunitat històrica, única i irrepetible que se'ns presenta, per a debatre i decidir sobre el nostre futur comunitari i el nostre encaix dins l'organització territorial de Catalunya. És l'hora de fer realitat les nostres demandes d'unitat i d'autonomia.

Tenim el convenciment que l'organització en vegueries ha de satisfer millor les aspiracions i les necessitats, alhora que ha de simplificar l'administració del país en tres nivells: Generalitat, Vegueries i Municipis.

Pensem que cal que la nova organització territorial de Catalunya recuperi la unitat del nostre territori i que en reconegui la identitat creant una vegueria pròpia. Històricament, el Penedès abastava des de l'Arc de Barà al pont del Diable, i des de la serra d'Ancosa a la Mediterrània, és a dir, l'Alt i el Baix Penedès, el Garraf, la part meridional de l'Anoia i les parts orientals del Tarragonès i de l'Alt Camp.

Afirmem que les nostres arrels històriques es remunten al segle XIV amb la "Vegueria de Vilafranca" i que, tot i les retallades successives que ha patit el territori, no ha estat fins la divisió del 1833 que s'inicia el procés d'esquarterament. Malgrat tot, el

Penedès ha constituït des del segle XIV una unitat geogràfica, social i econòmica.

Subratllem que una vegueria pròpia no és tant sols desitjable, sinó també perfectament possible, amb una superfície d'uns 2.000 km2 i una població actual d'unes 400.000 persones. Però, a més, també és necessària perquè equilibraria el territori i la població del país, i respectaria una zona agrícola, marítima i natural entres les dues grans àrees metropolitanes de Barcelona i Tarragona.

Defensem que el sector de la vinya i del vi, al capdavant de molts altres com el turisme o la pesca, ha de continuar sent el moll de l'os i un dels motors del nostre territori, i que una vegueria pròpia crearia i recolzaria estratègies que ens enfortirien.

La recuperació d'una vegueria pròpia comportaria per a tot aquest territori millores molt importants:

Refermaria la nostra capacitat de decisió a l'hora de definir les grans línies estratègiques del nostre territori, que, per la situació geogràfica que té, pateix les pressions metropolitanes.

Permetria gestionar millor els serveis públics i les infraestructures, així com l'ús dels recursos públics en general, en apropar la gestió a la ciutadania.

Ens donaria força i sobirania a l'hora de participar en les decisions de futur del país, ja que disposaríem d'una veu pròpia i deixariem de ser un mer receptacle de decisions preses en instàncies foranes.

Reforçaria els llaços socials i culturals que han anat forjant la nostra identitat, contribuint a una millor qualitat de vida.

Per tant, els sotasignants demanem que el Govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya creïn una vegueria pròpia per a les comarques de l'Anoia + l'Alt Penedès + el Baix Penedès + el Garraf.

Campanya per a una vegueria pròpia. Penedès, març 2005

Si voleu donar suport a aquesta campanya, podeu posar-vos en contacte amb la Plataforma Per una vegueria pròpia, Anoia + Alt Penedès + Baix Penedès + Garraf per mitjà de l'adreça electrònica següent: info@vegueriapropia.org, o bé podeu escriure a la següent adreça postal: Institut d'Estudis Penedesencs, Plaça de Jaume I núm. 5, 08720 Vilafranca del Penedès. Caldria que hi féssiu constar el vostre nom i cognoms, el número del document d'identitat i la vostra signatura.

www.vegueriapropia.org

Santa Maria 4

Casal Independentista de Vilafranca “El Cep”

El Casal “El Cep” resta obert a tots aquells col·lectius, organitzacions i associacions que, independentment dels seus posicionaments polítics, siguin el reflex d’una cultura democràtica i participativa i que treballin en projectes de justícia social i solidaritat, ecologista o cultural, i en projectes i activitats de caire artístic i informatiu.

El Casal Independentista de Vilafranca “El Cep” és un local obert a tots i totes els homes i les dones que creuen necessària la intervenció en l'àmbit de la vida social de Vilafranca des d'un posicionament nacional i d'esquerres i que, des de la crítica constructiva i la solidaritat, desitgen transformacions socials, polítiques i culturals basades en la participació oberta de tots els ciutadans i ciutadanes de la vila.

Per això, convidem tots els ciutadans i ciutadanes, organitzacions, col·lectius i entitats que creguin que una altra Vilafranca + justa socialment + democràtica + nacionalment compromesa + respectuosa amb el territori és possible a participar en aquest projecte cap a la unitat popular.

El Casal “El Cep” consta de diferents espais que estan oberts a la població i que pretenen facilitar l'accés al coneixement i afavorir la participació del teixit associatiu de la Vila.

Un dels espais d’”El Cep” és el **Centre de Documentació Maria Mercè Marçal**. El Centre de Documentació Maria Mercè Marçal neix amb la voluntat de preservar la memòria de l'independentisme d'esquerres dels anys 70 fins a l'actualitat i de servir com a eina de consulta, recerca i di-

fusió, motiu pel qual aplega documentació que ara es troba dispersa i en mans de particulars i també tot allò que es publica ara des d'organitzacions, ateneus, casals i col·lectius diversos. Pretenem recollir i sistematitzar la producció política del moviment independentista, posar-la a disposició del públic i potenciar la producció de nou material. És, doncs, una eina per a la recuperació de la memòria històrica, una eina que pretén preservar la història de les diferents lluites de l'esquerra independentista dels darrers anys.

El Centre de Documentació resta obert a l'aportació de cartells, revistes, octavetes, adhesius, fotografies, gravacions, reculls de premsa o qualsevol testimoni de l'activitat de l'esquerra independentista. (Centre de Documentació Maria Mercè Marçal: carrer de Santa Maria, 4. 08720 Vilafranca del Penedès).

Igualment, aquest espai disposa d'una **Biblioteca** pròpia de llibres que fan referència a la història i a la cultura del nostre país, als moviments socials i a l'esquerra independentista en general, i també llibres de política, sociologia o filosofia.

L'entrada del local és un **espai de trobada i de lectura** on es poden consultar revistes i diaris en català

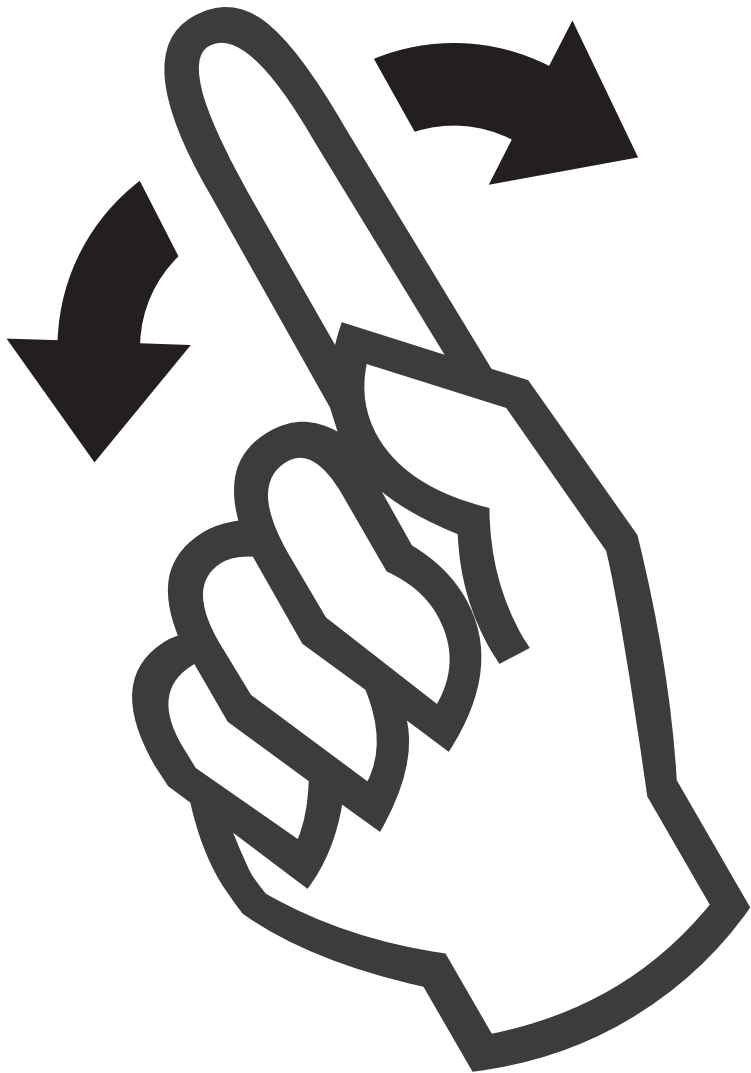
(El Triangle, Accent, L'Avenç, El Temps, Enderrock, El 3 de 8...) i també publicacions i propaganda d'entitats, col·lectius i organitzacions de la vila i del territori català (la revista de la Intersindical, la publicació d'Acció Solidària, Opcions, Tan-yada, Via Foral, Infogai, Versus...). És un espai de consulta, obert a tota la població. Igualment, en aquest espai podem adquirir material de l'esquerra independentista i d'aquelles organitzacions que ens l'han aportat per tal d'exposar-lo i posar-lo a la venda al públic.

Finalment, el local disposa d'una **sala a disposició de totes les organitzacions i col·lectius** que necessiten un espai per reunir-se o desenvolupar les seves activitats artístiques.

“El Cep” és, doncs, un casal més en el projecte de construcció de la unitat popular!

El ciutadà opina. En aquest apartat volem donar veu a aquells ciutadans i ciutadanes que vulguin expressar la seva opinió sobre els afers de Vilafranca. Hi publicarem articles d'opinió personals que reflecteixen la forma de pensar dels vilafranquins/es i la seva manera de veure i viure la política, el territori, la cultura o la societat vilafranquina en general. Es tracta d'un espai obert a la participació directa de les persones que configuren la nostra vila.

Podeu enviar les vostres col·laboracions a arrel@cupvila.org

No és això companyo, no és això!

Per primer cop en molts anys, després de militar durant molt temps a l'independentisme compromès (mentre ERC era dirigida per Coloms, Barreres o Hortalans), durant les eleccions de l'any 2003, l'oportunitat de dur-hi l'independentisme em semblava que prenia força.

Paraules com independència, Països Catalans i autodeterminació se sentien als mítings i ens feien creure que la nostra veu i el nostre desig arribaria per fi als llocs de decisió política del país. Les estelades apareixien altre cop amb força.

Personalment, tot i que feia anys que no participava en unes eleccions i malgrat les meves reticències, després de veure mítings plens de catalans/es desitjosos d'independència, vaig fer un acte de fe i vaig creure convenient de donar el meu vot a ERC per unir la meua veu a la de milers de catalans/es que, com jo, volen la independència del nostre país.

El temps, però, va transformar aquesta esperança en desengany.

Aquest independentisme dels mítings s'ha transformat -altre cop!- en un catalanisme conciliador amb el nacionalisme espanyol al qual ja estàvem acostumats amb Convergència i Unió i, lluny de fer-nos més

lliures, ens pretén fer més espanyols tot intentant normalitzar la nostra llengua, cultura i àmbit polític dins del marc de l'Estat espanyol.

Amb aquest escenari, sembla, doncs, que els dirigents d'ERC siguin federalistes i que l'estratègia de l'independentisme sigui només de portes endins. ERC sembla, per tant, un partit que busca la República Federal Espanyola i no la República Catalana.

Digueu-me si no si algú dels que vàrem votar ERC ho vam fer perquè volíem parlar en català al Parlament o al Senat espanyols. Algú va votar ERC perquè modifiquessin l'actual Estatut i no reivindicassin un nou estatut de relació amb l'Estat espanyol? On serà, al proper estatut d'autonomia (perquè serà això: un nou estatut d'autonomia), la paraula autodeterminació? On parlarà, el proper estatut, de la possibilitat que els catalans decidim lliurement quin tipus de relació volem amb l'Estat espanyol? On parlarà, el proper estatut, dels vincles que ens uneixen amb el País Valencià, les Illes i la Catalunya Nord? Parlarà el proper estatut del poder dels catalans/es per decidir amb qui i amb quin mesura volem ser solidaris/es? Parlarà el proper estatut de com donar a la nostra llengua l'oficialitat que es mereix? Dirà el proper estatut als mitjans de comunicació que hauran

d'escriure en català? Obrigarà el proper estatut a etiquetar en català? Parlarà el proper estatut dels drets socials dels catalans/catalanes i de l'obligació del govern de complir-los?

Tot i el poder d'ERC, el nostre país està com sempre: sotmès als dissenys del parlament espanyol, que ens deixa un petit marge d'autonomia, o més aviat de descentralització administrativa. No parlem més d'estat plurinacional, perquè Espanya no ha estat mai plurinacional; és Espanya i prou. No parlem més de dèficit fiscal; parlem directament d'espoli fiscal.

Ara, passats dos anys, està clar que tot plegat és una estratègia dels dirigents d'ERC per desactivar l'independentisme compromès. Ara que tenen el poder, però no governen, res de tot allò que deien es compleix.

Davant de les vostres propostes federalistes, nosaltres continuem fidels al nostre ideari i continuem treballant per la independència del nostre país.

Xavier Navarro
Ex-votant d'ERC i militant de CUP

Des de les viles i ciutats construïm la unitat popular!

Si vols estar ben informat/da de totes les activitats o si vols participar activament amb la CUP, fés-nos arribar les teves dades o posa't en contacte amb nosaltres. Ens pots trobar al carrer de Santa Maria 4, de dilluns a dijous de 6 a 8 del vespre.

nom	
cognoms	
adreça	
codi postal	
població	
telèfon	
correu electrònic	

	Santa Maria 4 08720 Vilafranca del Penedès T. 938 925 025 info@cupvila.org
---	---

www.cupvila.org

10 / 05 / 2004

Així van celebrar l'any de govern els regidors de Medi ambient i d'Urbanisme